

ningerne til medicin kun er en ringe del af de samlede omkostninger til sygdomsbekæmpelse og sygdomsbehandling. Til trods herfor har forskning og udvikling af nye produkter været en forholdsvis meget væsentlig faktor ved den markante forlængelse af levealderen, som er sket i de sidste 75 år.

Under angrebene på medicinindustrien har man også gjort gældende, at en række præparater er unødvendige, idet man henviser til, at samme type præparat forefindes under flere særnævne, og ofte ses anført, at det vil være tilstrækkeligt, at præparater kun forhandles i den apoteksfremstillede form. Herved ser man bort fra, at forskningsudgifterne skal dækkes, og at nye præparater ikke ville opstå, hvis ikke denne forskning bestod. For sygdomsbekæmpelsen er det uden betydning, at der fremstilles plagiaterpræparater, og de påståede prismæssige virkninger af apoteksproduktion er som nævnt fiktive. Hertil kommer, at medicinudgiften som nævnt er en lille del af udgifterne ved sygdomsbekæmpelsen, og at der i øvrigt på sædvanlig måde kan fastsættes rimelige bestemmelser for prisansættelsen.

Hvad angår antallet af præparater, er forholdet, at Danmark og Norge er de lande, som har det laveste antal registrerede medicinske specialiteter. MEDIF og MEFA har til trods herfor ikke ønsket reglerne for godkendelse og registrering af lægemidler lempet, og den foreslåede nyordning vil efter vort skøn kun i begrænset omfang betyde en forøgelse af antallet af præparater. Skulle en sådan forøgelse ske, er det ensbetydende med, at en række fabrikker sideløbende bringer samme type præparat på markedet, og dette kan kun skærpe en reel priskonkurrence.

Ud fra de anførte grundsynspunkter skal MEDIF gøre følgende bemærkninger til enkelte af lovforslagets bestemmelser:

Ad § 5. Forhandling af lægemidler.

I bemærkningerne til § 5 anføres, at et underudvalg under Apotekerlovudvalget har peget på den mulighed, at visse veterinære lægemidler kan forhandles uden om apotekerne for at opnå en billigførelse, men at underudvalget samtidig har peget på, at Danmarks Apotekerforening skulle forestå

indkøb og kontrol af disse lægemidler og fordele dem direkte til slagterierne.

MEDIF skal for det første bemærke, at det pågældende underudvalgs betænkning ikke blev forelagt Apotekerlovudvalget — betænkningen fra underudvalget blev afgivet, efter at hovedbetænkningen var afgivet — og at Apotekerlovudvalget derfor hverken direkte eller indirekte har godkendt eller accepteret det pågældende forslag — hvad man måske kunne forledes til at tro.

Dernæst skal anføres, at hvis man af sikkerhedsmæssige grunde finder det forsvarligt at lade disse lægemidler gå uden om apotekerne, så bør køb kunne ske direkte hos fabrikkerne eller importørerne — eller hos grossister og kontrollerede laboratorier. Kun derved kan skabes de besparelser og den konkurrence, som kan føre til en billigførelse.

Ad §§ 6 og 32 (fællesnavn).

I tilfælde, hvor en farmaceutisk specialitet forhandles under særnavn, er MEDIF enig i, at etikette og emballage m. v. bør angive den internationale betegnelse for lægemidlets aktive indholdsstof eller aktive indholdsstoffer. Dette bør selvfølgelig ske på en let læselig måde, f. eks. ved skrifttyper af en vis minimumsstørrelse, men det er urimeligt at stille krav om, som det sker i bemærkningerne til § 6 og direkte i lovreglen i § 32 (om reklame), at et fællesnavn, der skal fastsættes af Sundhedsstyrelsen, skal anføres med samme skrifttyper og samme størrelse bogstaver som det særnavn, lægen vil ordinere efter.

Udover at et sådant krav synes uforeneligt med reglen i § 6, stk. 1, om, at navnet på et lægemiddel ikke må være egnet til at fremkalde forveksling med andre lægemidler, skal vi til støtte for vort standpunkt anføre følgende:

- a) For den endelige forbruger (patienten) har angivelse af en fællesbetegnelse ingen betydning, da en sådan altovervejende ikke vil sige forbrugeren noget. Forbrugeren vil erindre lægemidlet på dets markante særnavn, og en fællesbetegnelse med samme bogstavstyper vil endda ofte føre til misforståelser.
- b) Lægen vil normalt ikke se etiket og emballage, i hvert fald kun i det omfang